

[Indenrigsministeren.]

må sige, presset sundhedsstyrelsen til noget. Jeg kan kun beklage, hvis sundhedsstyrelsen har ladet sig presse, for så er den i hvert tilfælde gået ved siden af det, der er dens lægelige ansvar.

Tandrup Jensen (FP):

Det var yderst interessant at høre indenrigsministeren, som jeg i øvrigt betragter som en meget fornuftig person i hele dette spørgsmål.

Beklageligvis har jeg jo ikke selv sat mig ind i flere af de ting, som blev omtalt, men så vil jeg gerne køre debatten hen i en anden retning.

Det er efterhånden ret så kategorisk, at vi i folketinget vedtager love, som i løbet af kort tid efterfølges af, i dette tilfælde en bekendtgørelse udstedt af sundhedsstyrelsen, i andre tilfælde af cirkulærer, f. eks. udsendt af rigsadvokaten, som i realiteten gennemhuller de vedtagne love. Altså må jeg anmode om — og det gælder alle ministerier — at man drager omsorg for, at de i folketinget vedtagne love ikke som omtalt saneres mere eller mindre, for så må vi desværre konstatere, som store kredse af vores vælgerbefolkning gør, at hele det store arbejde, der på det lovgivningsmæssige område udføres, er spild af arbejdskraft og dermed forbundne skatteydermidler.

Det aktuelle spørgsmål vækker grund til eftertanke. Indenrigsministeren har allerede til pressen udtalt sig skeptisk over for denne bekendtgørelse, og det alene tyder jo ikke på nogen god kommunikation indenrigsministeren og sundhedsstyrelsen imellem. Samtidig indeholder denne bekendtgørelse en yderligere uhyggelig, legal — jeg understreger „legal“ — indførelse af euforiserende stoffer, jævnfør grænsepolitiets udtalelser til dagspressen om, at det simpelt hen ikke formår at kontrollere den medicinindførsel.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Taletiden er stærkt overskredet, og jeg gør opmærksom på, at tillægsspørgsmål skal dreje sig om hovedspørgsmålet, og der burde være kommet et spørgsmål.

Tandrup Jensen (FP):

Jeg havde også et spørgsmål med herop.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige til hr. Tandrup Jensen, når hr. Tandrup Jensen siger, at det cirkulære, der er udsendt i forbindelse med lægemiddeloven, er en gennemhulning, at så må jeg dementere. Der er tale om at følge lægemiddeloven op.

Og når hr. Tandrup Jensen siger til mig, at jeg har udtalt mig skeptisk over for bekendtgørelsen, så er det ikke rigtigt. Jeg har sagt, at hvis der kan bevises misbrug i det omfang, som man her har sagt, så vil jeg gerne se på de spørgsmål én gang til, og det er noget helt andet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til socialministeren:

„Vil ministeren snarest — og inden 1. april 1976 — tage skridt til at forbedre bistandslovens regler om revalidering og erhvervs-mæssig genoptræning således, at revaliderne ikke ved bistandslovens ikrafttræden henvises til utilstrækkelig uddannelsesstøtte, kostbare låneordninger og total usikkerhed om deres fremtidige eksistensgrundlag?“

(Spm. nr. 246).

Hanne Reintoft (DKP):

Allerede i forbindelse med bistandslovens udarbejdelse og ikrafttræden var der fra meget kompetent side kritik af de revalideringsforanstaltninger og -muligheder, loven indeholdt. Lovens § 42 vil bl. a. betyde, at en lang række unge henvises til Statens Uddannelsesstøtte, og der er jo nu kommet dette meget beklagelige efter bistandslovens vedtagelse, at uddannelsesstøtten sidste finansår blev forringet ganske betydeligt. Det havde man ikke tænkt sig, da man vedtog bistandsloven, og der er altså en ny situation.

Mange af disse unge kan jo ikke leve af Statens Uddannelsesstøtte, og de henvises derfor meget ubehageligt til erhvervsarbejde, som man netop ikke altid kan klare ved siden af, når man er psykisk eller fysisk handicappet og ikke så robust som de raske. Jeg har nylig selv haft en ung rygpatient henvist til SU, som knækkede fysisk ned på julearbejde og nu er indlagt i ganske dårlig